

Leiderdorp: een toeristische trekpleisterplaats

De toerist die heden ten dage de kakofonie van Leiden de rug toekeert en het Zuid-Hollandse Leiderdorp aandoet, zal er perplex van staan dat deze idyllische gemeente, rustiek gelegen tussen de sleutelstad en het Groene Hart, op de kop af eenendertig rijksmonumenten telt. Het merendeel van deze bezienswaardigheden bevindt zich aan de Achthovenerweg en de Hoofdstraat, waaronder een achttiende-eeuwse boerderij op een L-vormige plattegrond en een smeedijzeren hek in Lodewijk XVI-trant, waarop de naam Agthoven prijkt in een enigszins incurante orthografie.

Om deze historische gebouwen van nabij te beschouwen zou een vélocipède het vervoermiddel par excellence zijn, maar vanzelfsprekend zijn een elektrische hybride fiets, een sportieve e-bike en – voor de heuse snelheidsmaniakken – een speedpedelec voor de hand liggende hedendaagse alternatieven voor op cultuur beluste recreanten. Te hunnen gerieve is een van de speerpunten van het college van burgemeester en wethouders het opkalefateren van fietspaden door het plaatsen van kant-en-klaar gekoppelde betonnen elementen die minder gevoelig zijn voor zettingen en daardoor meer rijcomfort bieden.

De recreatie-industrie profiteert evenzo volop van de aanleg van bloemrijke bermen, waardoor op zonovergoten dagen het zwartsprietdikkopje, de gehakkelde aurelia en het klein geaderd witje foeragerend van judaspenning via ijzerhard naar koninginnenkruid fladderen. Alleen de brandhaartjes van de eikenprocessierups, die jeuk, bultjes en oogklachten veroorzaken, kunnen een relaxte fiets- of wandeltocht danig vergallen en daarom raden online flyers aan om bij ondraaglijke jeuk een verkoelende crème aan te brengen of antiallergietabletjes te slikken.

De kans dat nietsvermoedende wandelaars bij hun dagelijkse flaneergang in hun slangenlederen brogues zich ergeren aan fecaliën van een malicieuze Duitse herder, een chowchow of een sint-bernardshond – clichématig voorzien van het stereotiepe, met sterkedrank gevuld ankertje – is ten enenmale nihil. Volgens de vigerende algemene plaatselijke verordening is het namelijk een van de plichten van iedere eigenaar of houder van een hond – behoudens hij die zich door een geleidehond of sociaal hulphond laat vergezellen – verplicht de uitwerpselen van zijn viervoeter in een plastic zakje uit de openbare ruimte te elimineren.

In 2012 werd het Limesaquaduct onder de Oude Rijn in gebruik genomen, een naam die herinnert aan de bijna tweehonderd kilometer lange grens van het Romeinse Rijk die van Katwijk aan Zee in het westen tot aan Spijk in het oostelijk deel van Nederland meandert, waarmee deze Nedergermaanse limes het grootste archeologische monument van Nederland vormt. Na een copieuze driegangenmaaltijd in een van de vele horeca-etablisementen, afgesloten met een latte macchiato of desgewenst een Schotse single malt whisky, kunnen bourgondisch ingestelde toeristen voldaan huiswaarts keren en weltevreden terugdenken aan hun bezoek aan het pittoreske Leiderdorp en zijn inwoners.